

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/5/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8720201557
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8720201557.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Eduarda Valenčina, v spore žalobcu M. K., nar. XX.X.XXXX, bytom G. L. XX, právne zastúpený JUDr. Mgr. Martina Tomasová, advokátka, Francisciho 3288, Poprad, IČO: 36 158 992, proti žalovanému Slovenská republika, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava, IČO: 00 166 481, v konaní o náhradu škody vo výške 2.633,72 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 12C/20/2020-98 zo dňa 16.6.2021 takto

rozhodol:

Potvrďuje prvoinštančný rozsudok vo výroku o trovách konania.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.633,72 eur z titulu náhrady škody s 5 % ročným úrokom z omeškania z uvedenej sumy od 20.2.2020 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Konanie v časti uplatneného úroku z omeškania nad výšku 5 % ročne z istiny 2.633,72 eur od 12.2.2020 do zaplatenia zastavil.

V prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

Rozhodol, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 92,70 % s tým, že o výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Prvoinštančný súd tak rozhodol o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci.

Prvoinštančný súd žalobe čiastočne vyhovel, keď uznal čiastočne uplatnený nárok čo do základu v celom rozsahu dôvodný. Prvoinštančný súd považoval za dôvodné aj úroky z omeškania, ale až od 20.2.2020 do zaplatenia, a to vo výške 5 % ročne.

Keďže žalobca zoberal čiastočne úroky z omeškania späť v rozsahu nad 5 % ročne (žiadal 8 % ročne) z istiny 2.633,72 eur od 12.2.2020 do zaplatenia, v tejto časti súd konanie zastavil. V prevyšujúcej časti prvoinštančný súd považoval uplatnený nárok na úroky z omeškania za nedôvodný, a to za obdobie od 12.2.2020 do 19.2.2020 vo výške 8 %, kde v tomto rozsahu uplatnený nárok zamietol.

V závislosti od výsledku sporu prvoinštančný súd rozhodoval aj o trovách konania, keď vychádzal z ust. § 255 ods. 2 CSP a pri zastavení konania z ust. § 256 CSP. Trovy konania rozhodol fázovito aplikujúc ust. § 262 CSP. Prvoinštančný súd zohľadnil výšku priznaného nároku, zohľadnil čiastočne späťvzatie žaloby čo do úrokov z omeškania, ktoré späťvzatie zaviniel žalobca a posúdil, že ku dňu rozhodnutia prvoinštančného súdu o uplatnenom nároku žalobcu bol žalobca úspešný v rozsahu 96,36 %. Neúspech žalovaného percentuálne predstavuje rozsah 3,64 %. Preto rozdiel v týchto číslach, ktorý je 92,70 %, predstavuje mieru úspechu žalobcu.

O výške tejto náhrady rozhodne prvoinštančný súd samostatným uznesením.

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalobca. Žalobca namietal rozhodnutie prvoinštančného súdu vo výroku o trovách konania. Prvoinštančný súd nesprávne zistil skutkový stav a vec nesprávne právne posúdil, keď pri rozhodovaní o miere úspechu žalobcu zohľadnil aj úroky z omeškania ako príslušenstvo k istine, aj keď v samotnej žalobe toto príslušenstvo nebolo exaktne vyčíslené. Namietal nesprávne určený deň omeškania určený prvoinštančným súdom. Uvedené okolnosti prvoinštančný súd nesprávne vyhodnotil pri úvahe o výške úspechu žalobcu. Pri uplatnenej istine 2.633,72 eur bol žalobca v plnom rozsahu úspešný, a preto žiadal, aby výrok o trovách konania bol zmenený tak, že žalobcovi bude priznaná miera úspechu v rozsahu 100 %.

4. K odvolaniu žalobcu zaujala písomné stanovisko žalovaná, ktorá považovala odvolanie za nedôvodné a v podrobnostiach k rozhodnutiu o náhrade trov konania poukázala na odôvodnenie v rozsudku súdu prvej inštancie.

5. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej trval na svojom odvolaní. Poukázal na to, že posudzovanie pomeru úspechu a neúspechu strán sporu v konaní bol rozhodujúci pomer úspechu a neúspechu v uplatnenej istine bez príslušenstva, keďže príslušenstvo nebolo exaktne vyčíslené. Čiastočný úspech žalobcu, ktorý sa týkal nepriznania plnej výšky príslušenstva v podobe úroku z omeškania nemal vplyv na rozsah náhrady trov konania. Preto, keďže bol žalobca plne úspešný v istine, patrí mu aj plná náhrada trov konania.

6. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý výrok rozsudku prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne.

7. Predmetom prvoinštančného konania bol uplatnený nárok na zaplatenie sumy 2.633,72 eur a nárok na úroky z omeškania vo výške 8 % z istiny od 12.2.2020 do zaplatenia. V rozsahu istiny bol žalobca plne úspešný. Úroky z omeškania podľa § 121 ods. 3 CSP sú príslušenstvom pohľadávky. Príslušenstvo pohľadávky a istina sú dve samostatné veci, v danom prípade príslušenstvo pohľadávky predstavuje hlavnú vec a príslušenstvo pohľadávky predstavuje vec, ktorá obstojí ako samostatná vec popri hlavnej veci. Spoločným znakom týchto dvoch vecí je ten istý vlastník.

Keďže úroky z omeškania sa upínajú k hlavnej veci, je možné ich považovať vo vzťahu k hlavnej veci ako vedľajšiu vec k pohľadávke. Obe veci sú samostatne žalovateľné, vo vzťahu ku každej z týchto vecí môže si žalobca uplatniť samostatný nárok. Príslušenstvo pohľadávky, a to akékoľvek, podľa § 121 ods. 3 CSP môže byť vyčíslené nielen percentuálnymi bodmi, ale aj kvantifikované, nemá vplyv na to, či nárok je alebo nie je samostatne žalovateľný, resp. či tento nárok môže byť ako samostatná vec predmetom konania.

8. Podľa § 255 CSP, pri rozhodovaní o trovách konania súd zásadne vychádza z miery úspechu strán sporu vo veci. Súd skúma nielen úspech čo do právneho základu veci, ale aj čo do výšky priznaného nároku. Pokiaľ súd rozhoduje pri hlavnej veci - istine aj o úrokoch z omeškania, je potrebné zohľadniť každý úspech, resp. neúspech strán sporu, vrátane tej časti uplatneného nároku, ktorá tvorí príslušenstvo pohľadávky. Aby strane sporu mohla byť priznaná plná náhrada trov konania, je potrebné, aby bola plne úspešná aj v príslušenstve uplatneného nároku.

9. O príslušenstve pohľadávky podľa § 256 CSP prvoinštančný súd rozhodoval aj tak, že zohľadnil zavinené zastavenie časti konania v časti uplatneného úroku z omeškania. Žalobca tým, že čiastočne v spore čo do úrokov z omeškania nebol úspešný a čiastočne zaviniť zastavenie konania, tieto dve okolnosti majú význam pre posúdenie miery úspechu žalobcu. Posúdenie miery úspechu žalobcu prvoinštančný súd posudzoval k momentu vyhlásenia napadnutého rozsudku, teda k tomuto momentu pri výpočte miery úspechu strán sporu vychádzal nielen z uplatnenej istiny ako hlavnej veci, ale aj z uplatnených úrokov z omeškania po zohľadnení zastavenia a zamietnutia časti tohto nároku a pri kvantifikácii uplatnených úrokov z omeškania od žalovaného momentu, od 12.2.2020 do rozhodnutia súdu o uplatnenom nároku dňa 16.6.2021. Odvolací súd sa s postupom prvoinštančného súdu v celom rozsahu stotožňuje.

10. Preto odvolací súd napadnutý výrok rozsudku prvoinštančného súdu ako správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. Odvolacie námietky žalobcu nepovažoval za dôvodné. Úroky z omeškania akýmkoľvek spôsobom uplatnené v žalobe je vždy možné ku dňu rozhodovania súdu kvantifikovať a ustáliť mieru úspechu vo vzťahu k tomuto nároku.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.